അനെക്സ് ഐ

(എ) ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിലെ അപചയങ്ങൾ – പ്രശ്നങ്ങളും ഓപ്ഷനുകളും (2022) , എം.സുരേഷ് ബാബു, പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സാമ്പത്തിക ഉപദേശക സമിതി, ന്യൂഡൽഹി. ആക് k Ê v https://eacpm.gov.in/wp-content/uploads/2022/11/Federal-System-M.-Suresh-Babu.pdf

കേന്ദ്രത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ 'കൊടുക്കാനും വാങ്ങാനും' മതിയായ ഇടമുള്ള, നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'ഫ്ളെക്സിബിൾ ഫെഡറൽ' ഘടനയ്ക്ക് ആവശ്യമായ മുൻകൂർ വ്യവസ്ഥയായി യോജിച്ച അന്തർ-ഗവൺമെന്റ് നയ ഇടപെടലുകൾ വേണമെന്ന് പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബുവിന്റെ പ്രബന്ധം വാദിക്കുന്നു. ത്വരിതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക വളർച്ച ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, കേന്ദ്രത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അനുകൂലമായ ഒരു ഫെഡറൽ ബന്ധം നിലനിർത്തേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. സഖ്യരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ദേശീയ നയ തീരുമാനങ്ങളിൽ പ്രാദേശിക പാർട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകാനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചു; തൽഫലമായി, ഇന്ന് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഒരു സമ്മർദ്ദ ഗ്രൂപ്പുകളായി മാത്രമല്ല, സാമ്പത്തിക, വ്യാപാര, ബിസിനസ് നയങ്ങൾക്കായുള്ള ലോബിയിംഗ് സ്ഥാപനങ്ങളായി ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു.

1991–നു ശേഷമുള്ള പരിഷ്കരണത്തിന്റെ മാറിയ മാതൃകയിൽ, സാമ്പത്തിക നയങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഇടം നൽകുകയും 'കേന്ദ്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകൃത പ്രവണതകൾ'ക്കെതിരെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രകടമായ വാദവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വരുമാനം വർധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരങ്ങളും റവന്യൂ കൈമാറ്റത്തിനായി കേന്ദ്രത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നതും, 'കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ സമവാക്യം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ കൂടുതൽ കഠിനമായ നിലപാടിന് വഴിയൊരുക്കി, ഇത് ചർച്ചകൾക്ക് ഇടം നൽകില്ല'. അദ്ദേഹം മൂന്ന് വിശാലമായ മേഖലകൾ കണ്ടെത്തുന്നു. കേന്ദ്രത്തിനും ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വ്യത്യസ്ത നയസമീപനങ്ങളാണുള്ളത്, ഭരണത്തിനായുള്ള സ്ഥാപന ചട്ടക്കൂടുകൾ, നിയന്ത്രണ സമീപനങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, കേന്ദ്രം പ്രഖ്യാപിച്ച ചില പദ്ധതികൾ/ പ്രോഗ്രാമുകൾ എന്നിവ മുൻനിർത്തിയുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രീ–എംപ്റ്റീവ് പോളിസികളുടെ ഒരു കൂട്ടം എന്നിവയാണ് അവ.

ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച്, റെഗുലേറ്ററി സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ A t±I w Xrcn dnb p¶ p. (i) സാമ്പത്തിക നിയന്ത്രണങ്ങൾ: ഒരു വശത്ത് കേന്ദ്രവും ആർബിഐയും മറുവശത്ത് സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സഹകരണ ബാങ്ക് നിയന്ത്രണങ്ങൾ, CBI, ED തുടങ്ങിയ കേന്ദ്ര ഏജൻസികളുടെ അധികാരം; (ii) പരിസ്ഥിതി നിയന്ത്രണങ്ങൾ; ദേശീയ ഹരിത ട്രൈബ്യൂണലുമായി (NGT) ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളും തീരദേശ നിയന്ത്രണ മേഖലയുമായി (CRZ) ബന്ധപ്പെട്ട പ്രശ്നങ്ങളും; (iii) ഐഎഎസ്, ഐപിഎസ്

ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം. സ്കീമുകളുടെയും പ്രോജക്ടുകളുടെയും നടത്തിപ്പിൽ MNREGA, തുറമുഖങ്ങളുടെ ഇൻഫ്രാസ്ട്രക്ചർ പ്രോജക്ടുകളുടെ ക്ലിയറൻസ് എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ട്. രാജ്യവ്യാപകമായ നയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് സംസ്ഥാനങ്ങൾ മുൻകൂർ സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രവണതയുടെ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. (i) പുതിയ പെൻഷൻ പദ്ധതി (NPS), (ii) പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം, NEET, (iii) GST കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ വെല്ലുവിളിക്കൽ, (iv) സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കമ്മീഷനുകളുടെ നിയമനത്തിലെ കാലതാമസം എന്നിവയുമായി ഇവ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സംസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന സൂചന, ധനകാര്യ മാനേജ്മെന്റിലെ യോജിച്ച സമീപനത്തിന്റെ അഭാവമാണ്. 'സംസ്ഥാനങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് നടത്തുന്ന നടപടികളുടെ സ്പിൽ-ഓവർ ഇഫക്റ്റുകൾ കാരണം, കേന്ദ്രത്തിന്റെ ധനകാര്യ മാനേജ്മെന്റ് തടസ്സപ്പെടുന്നുവെന്ന് പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബു വാദിച്ചു. ഇത് കേന്ദ്രം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് കേന്ദ്രത്തിലേക്കുള്ള ചോർച്ച സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച ധനക്കമ്മിയിലൂടെയാണ്. ധനക്കമ്മി വർദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകം വർദ്ധിച്ച റവന്യൂ കമ്മിയാണ്. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ തനത് നികുതി വരുമാനം സ്തംഭനാവസ്ഥയിലായത് റവന്യൂ കമ്മി വർദ്ധിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നു.

കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിന്റെ പ്രതികൂല ഫലങ്ങൾ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയെ പല തരത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി, രണ്ട് കക്ഷികൾക്ക് സഹകരിച്ച് ഏറ്റവും കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാവുന്നിടത്താണ് 'ഹോൾഡ്-അപ്പ്' എന്ന പ്രശ്നം ഉയർന്നുവരുന്നത്, എന്നാൽ അവർ മറ്റ് കക്ഷിക്ക് വിലപേശൽ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സ്വന്തം ലാഭം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന ആശങ്ക കാരണം അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക. സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകൾ അവരുടെ പൊതുചെലവുകളിൽ മത്സരിക്കുകയും കൂടുതൽ ഹ്രസ്വകാല ക്ഷേമ പദ്ധതികൾക്ക് അനുകൂലമായി അവരുടെ ചെലവ് ഘടനയെ വളച്ചൊടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കുറഞ്ഞ നിക്ഷേപം, താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ള പൊതു സാധനങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ കലാശിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു സാധാരണ 'പിടിത്തം പ്രശ്നം' ആയി കാണുന്നു. രണ്ടാമതായി, ക്ഷേമ പദ്ധതികളും സ്ഥാപനങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള മത്സരം ഇടപാട് ചെലവുകൾ വർധിപ്പിക്കുന്നതിനും കുറഞ്ഞ നിലവാരമുള്ള പശ്ചാത്തല സൗകര്യങ്ങളിലും പ്രവേശനത്തിനും കാര്യക്ഷമതയില്ലാത്ത ഏകോപന സംവിധാനങ്ങൾക്കും മെച്ചപ്പെട്ട നയ ഫലങ്ങൾക്ക് പകരം മോശമായി നയിക്കുന്നു. മൂന്നാമതായി, ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിലെ ഘർഷണത്തിന്റെ ദീർഘകാല ആഘാതം 'താഴേയ്ക്കുള്ള ഓട്ട'ത്തിന്റെ സാധ്യതയാണ്. നിക്ഷേപം ആകർഷിക്കാൻ നികുതി സബ്സിഡികൾ വഴിയാണ് പരമ്പരാഗതമായി താഴെത്തട്ടിലേക്കുള്ള ഓട്ടം. എന്നിരുന്നാലും, സമീപകാലത്ത് സബ്സിഡിയുള്ള ക്ഷേമപദ്ധതികളിലൂടെ ഇന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കിടയിൽ അതിന്റെ ഒരു പുതിയ രൂപം ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. നാലാമതായി, ക്ഷേമ മത്സരത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ അടിസ്ഥാന സൗകര്യ നിലവാരം കുറഞ്ഞതും ഉയർന്ന ഇടപാട് ചെലവും കുറഞ്ഞ നിക്ഷേപവും ക്ഷേമ മത്സരത്തിൽ കീഴിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത പോകുന്ന മറ്റൊരു ദീർഘകാല

ആഘാതം.

പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബു രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളുള്ള സാമ്പത്തിക തിരുത്തൽ പ്രക്രിയയും രണ്ടാമത് മൂന്ന് മേഖലകളിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പരമ്പരയും മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന ചെയ്യുന്നു. ഹ്രസ്വകാലത്തേക്ക് കൈവരിക്കേണ്ട ധനപരമായ തിരുത്തലിനായി, അദ്ദേഹം (i) 'ഓഫ്-ബജറ്റ്' ധനകാര്യങ്ങളുടെ 'ഫിസ്കലൈസേഷൻ' വാദിക്കുന്നു; കൂടാതെ (ii) മെച്ചപ്പെട്ട ടാർഗെറ്റിംഗ് വഴി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ള സബ്സിഡികൾ പരിഷ്കരിക്കുക, സബ്സിഡികൾ സൗജന്യമായി മാറുന്നത് തടയുക, ഇത് 'ക്ഷേമ മത്സര'ത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു; മെറിറ്റ് സാധനങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ ലിസ്റ്റ് സഹിതം സബ് സിഡികൾ മെറിറ്റിൽ നിന്ന് നോൺ-മെറിറ്റ് സാധനങ്ങളിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം തടയൽ; നേരിട്ടുള്ള ആനുകൂല്യ കൈമാറ്റ സംവിധാനത്തിലേക്കുള്ള നീക്കവും (ഉദാ. ഇടക്കാലത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്ന് പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇവയാണ്: (i) വരുമാനം, ചെലവ്, കടം കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, നികുതിയിതര വരുമാനം പരിഷ്ക്കരിക്കൽ; (ti) നിക്ഷേപകരെ നയിക്കാൻ ഒരു കടം സുസ്ഥിരതാ സൂചിക സൃഷ്ടിക്കൽ കൂടുതൽ സുതാര്യതയും ഉത്തരവാദിത്തവും കൊണ്ടുവരുന്ന, പൊതു ധനകാര്യ പരിഷ്കരണത്തിന് നിർബന്ധിതനാവുക; (iii) സർക്കാർ നടത്തുന്ന പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പുനഃക്രമീകരണം

മൂന്ന് നഡ്ജ് മുൻഗണനകളും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയാണ്: (i) വിവിധ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സംസ്ഥാനതല നിക്ഷേപം വർദ്ധിപ്പിക്കുക; (ii) തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ധനസഹായം വർദ്ധിപ്പിക്കുക; (iii) സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ നികുതിയേതര വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുക.

ഉപസംഹാരമായി, യോജിപ്പുള്ള ഒരു ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിന് ആവശ്യമായ പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി നിരന്തരമായ ഇടപെടലുകൾക്ക് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

(ബി) മുൻ പതിനാലാം ധനകാര്യ കമ്മീഷൻ അംഗവും എൻഐപിഎഫ്പി മുൻ ഡയറക്ടറുമായ എം. ഗോവിന്ദ റാവുവിന്റെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പഠനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ.

യോജിപ്പുള്ള ഗവൺമെന്റുകൾ തമ്മിലുള്ള ഇടപെടലുകൾക്ക് നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു 'ഫ്ലെക്സിബിൾ ഫെഡറൽ' ഘടന ആവശ്യമാണെങ്കിലും, 'കൊടുക്കാനും എടുക്കാനും' ബോഡികൾക്ക് മതിയായ ഇടമുണ്ടെങ്കിൽ, എല്ലാ കക്ഷികളും സഹകരണം നേടിയാൽ സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ 'സഹകരണം' ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പ്രൊഫ. റാവു വാദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നതുപോലെ, "ചിലർ നേട്ടമുണ്ടാക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ നഷ്ടപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ നേടുകയോ ചെയ്താൽ, സഹകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നതിന് നേട്ടക്കാർ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടിവരും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഭരണഘടനാ ജനാധിപത്യത്തിൽ 'സഹകരണത്തിന്' വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, സഹകരണം സാധ്യമായ മേഖലകളിൽ പോലും, സർക്കാരുകൾ തമ്മിലുള്ള ഏകോപനവും വിലപേശലും സംഘർഷ പരിഹാരവും പ്രാപ്തമാക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനം ആവശ്യമാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, അന്തർ-ഗവൺമെന്റുകൾ

തമ്മിലുള്ള ഏകോപനവും വിലപേശലും ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഒരു ഫോറം ഇന്ത്യയ്ക്കില്ല. ഇതിനുള്ള വേദിയൊരുക്കാൻ രൂപകല്പന ചെയ്ത അന്തർ സംസ്ഥാന കൗൺസിൽ പോലും കേന്ദ്ര ആഭ്യന്തര മന്ത്രാലയത്തിന് കീഴിലായി! തൽഫലമായി, സഹകരണത്തിനുപകരം ലംബമായും തിരശ്ചീനമായും മത്സരമുണ്ട്. കൊള്ളയടിക്കുന്ന മത്സരം തടയുന്നതിന് മത്സരാധിഷ്ഠിത സമത്വവും ചെലവ്-ആനുകൂല്യവും ഉറപ്പാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്, ഇടപാട് ചെലവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും കാര്യക്ഷമമായ മത്സരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനം പ്രധാനമാണ്.

കൂടാതെ, വ്യത്യസ്ത മുൻഗണനകൾക്കനുസരിച്ച് പൊതുസേവനങ്ങൾ നൽകുന്നത് ഫെഡറലിസത്തിന്റെ പ്രധാന തത്ത്വമാണെന്നും നയങ്ങളിലും പൊതു സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നതിലും ഏകീകൃതത നിർബന്ധമാക്കുന്നത് ഫെഡറലിസത്തിന്റെ തന്നെ നിഷേധമാണെന്നും പ്രൊഫ. റാവു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. സംസ്ഥാനങ്ങൾ താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്ന നികുതി പ്രയത്നത്തിൽ പൊതു സേവനങ്ങളുടെ താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്ന തലങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, അടിസ്ഥാന അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങൾക്കും പൊതു സേവനങ്ങൾക്കും പുറമെ, അസമത്വങ്ങൾ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാം, പ്രോത്സാഹനങ്ങളുടെ ഘടന നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനാൽ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വളരെ പ്രധാനമാണ്. പേപ്പറിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഉരച്ചിലുകളുടെ പല ഉദാഹരണങ്ങളിലും, ഓവർലാപ്പിംഗ് അസൈൻമെന്റ് സിസ്റ്റം കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതാണ് പ്രശ്നം. സ്പിൽഓവറുകൾ കുറയ്ക്കുന്നതിന് അസൈൻമെന്റുകൾ ചെയ്യണം, വികസനത്തിലും സാങ്കേതികവിദ്യയിലും മാറ്റങ്ങളോടെ, അസൈൻമെന്റ് സിസ്റ്റം പോലും പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം. ഗവർണറുടെ സ്ഥാപനം, ആർബിഐ, സിബിഐ അല്ലെങ്കിൽ ഇഡി, ഭക്ഷ്യവിതരണം, കുറ്റിക്കാടുകൾ കത്തിക്കൽ, സബ്സിഡികൾ അല്ലെങ്കിൽ 'സൗജന്യങ്ങൾ' എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും, പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബുവിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന മിക്ക പ്രശ്നങ്ങളും അസൈൻമെന്റ് സിസ്റ്റം പരിഷ്കരിച്ച് പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ കോടതികളെ പരാമർശിക്കുന്നു.

കേന്ദ്രാവിഷ്കൃത പദ്ധതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പോലും, 'നിർദ്ദിഷ്ട ഉദ്ദേശ്യ കൈമാറ്റം' സ്വഭാവത്തിൽ, മിനിമം നിലവാരം ഉറപ്പാക്കാനും, അത് സംസ്ഥാനമായാലും ജില്ലയായാലും മുനിസിപ്പാലിറ്റിയായാലും താഴേത്തട്ടിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ വഴക്കവും വിശ്വാസവും കൊണ്ടുവരുന്ന വിധത്തിലാണ് പദ്ധതികൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ പഞ്ചായത്ത്. സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ ഭരണഘടനാപരമായ ഉത്തരവാദിത്തമായ സംസ്ഥാന ധനകാര്യ കമ്മീഷനുകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിന്റെയും അവയുടെ റിപ്പോർട്ടിന് അനുസൃതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെയും ഉദാഹരണം ഉദ്ധരിച്ച്, പ്രൊഫ. റാവു തന്റെ ഉപദേഷ്ടാവ് രാജ ചെല്ലയ്യയുടെ ഒരു പരാമർശം ഉദ്ധരിക്കുന്നു, 'എല്ലാവർക്കും വികേന്ദ്രീകരണം ആവശ്യമാണ്, പക്ഷേ അവന്റെ തലത്തിലേക്ക് മാത്രം'.

(സി) കോവിഡ് പാൻഡെമിക്കിനുള്ള ഇന്ത്യയുടെ പ്രതികരണത്തിന്റെ ഫെഡറൽ മാനങ്ങൾ – 'ഫ്ലേലിംഗ് സ്റ്റേറ്റ്' എന്ന ആശയത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, നിർവികർ സിംഗ്, ഇന്ത്യൻ പബ്ലിക് പോളിസി റിവ്യൂ 2023, 4(1): 2748

https://doi.org/10.55763/ippr.2023.04.01.002

വിവിധ തലങ്ങളിലുള്ള ഇന്ത്യയുടെ സർക്കാർ പ്രതികരണങ്ങളുടെ ഫെഡറൽ മാനങ്ങളുടെ ഒരു പുതിയ വിലയിരുത്തലാണ് പേപ്പറിന്റെ പ്രധാന സംഭാവന. 2022 മാർച്ചിൽ ദേശീയ ലോക്ക്ഡൗൺ ഏർപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലും 2021 ഏപ്രിൽ–ജൂൺ മാസങ്ങളിൽ കൊവിഡിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതിയിലും കേന്ദ്രസർക്കാർ നന്നായി പ്രവർത്തിച്ചതും എന്നാൽ പരാജയങ്ങളുണ്ടായതും പത്രം എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ഗവൺമെന്റിന്റെ തലങ്ങളിലുടനീളം ഫലപ്രദവും വിപുലവുമായ ഏകോപനം. നേരെമറിച്ച്, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളും പ്രാദേശികവും സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും മികച്ചതാണ്. സമീപകാല ദശകങ്ങളിലെ ഇന്ത്യയുടെ ഭരണം 'തകരുന്ന അവസ്ഥയെ' പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും 'സഹകരണ ഫെഡറലിസം' എന്ന ആശയം പ്രാദേശിക തലത്തിൽ ശേഷി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കാമെന്നും ഉള്ള വീക്ഷണത്തെ ഇത് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. പ്രതിസന്ധി.

ഫെഡറൽ വേഴ്സസ് ഏകീകൃത ഭരണസംവിധാനങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണത, പാൻഡെമിക് പോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ അന്തർസർക്കാർ സഹകരണത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടാകുന്ന പ്രാധാന്യം, അവരുടെ 24 കേസ് പഠനങ്ങളിൽ ആ സഹകരണത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയിലെ വലിയ വ്യതിയാനം എന്നിവ പഠനങ്ങൾ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. അവർ കേസുകളെ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായി തരംതിരിക്കുന്നു: ദേശീയ ആധിപത്യം, തലങ്ങളിലുടനീളം ശക്തമായ സഹകരണം, തലങ്ങളിലുടനീളം ദുർബലമായ സഹകരണം. രാജ്യങ്ങളിലുടനീളമുള്ള പ്രതികരണങ്ങളിൽ, തുടക്കത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃത പ്രേരണ, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾക്കിടയിൽ ഇടതൂർന്ന ഇടപെടൽ, പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളുടെ പ്രധാന അഭിനേതാക്കളുടെ ആവിർഭാവം, ഉപദേശീയ സാമ്പത്തിക ശേഷിയുടെ ശോഷണം, നിലവിലുള്ള ഭരണ ഘടനകളുടെ ഒരു പരിധിവരെ പ്രതിരോധം എന്നിവ ഉണ്ടായിരുന്നു.

കോവിഡ് –19 ന്റെ ആദ്യ സംഭവങ്ങൾ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സാമൂഹിക അകലം പാലിക്കൽ നിയമങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും സംസ്ഥാന തലത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു, എന്നാൽ നിർവ്വഹണം മന്ദഗതിയിലായി. കേസുകൾ വർധിച്ചപ്പോൾ, കേന്ദ്രം 2005ലെ ഡിസാസ്റ്റർ മാനേജ്മെന്റ് ആക്ടിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ ചട്ടക്കൂട് ഉപയോഗിച്ച് 2020 മാർച്ച് 24–ന് പെട്ടെന്ന് ഒരു ദേശീയ ലോക്ക്ഡൗൺ കൊണ്ടുവന്നു. പഠനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, ഈ അടിയന്തര പ്രതികരണ സംവിധാനങ്ങൾ 'ഭരണഘടനാപരമായ നിയമനങ്ങളെ മറികടക്കുന്നു, അതിൽ ആരോഗ്യം ഒരു സംസ്ഥാന വിഷയമാണ്; ഇതിനർത്ഥം കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് അതിന്റെ അധികാരം ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ അതിന്റെ പാത പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ലോക്ക്ഡൗണിന്റെ ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള ഇളവുകൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ 'അൺലോക്കിംഗിന്റെ' വേഗതയും വിശദാംശങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഗണ്യമായ ഇളവ് നൽകി.

പാൻഡെമിക്കിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, രണ്ടാം ഘട്ടത്തിൽ, കൂടുതൽ കഠിനമാണെങ്കിലും, ദേശീയ ലോക്ക്ഡൗൺ ഏർപ്പെടുത്തിയില്ല. രണ്ട് കാരണങ്ങൾ ഈ തീരുമാനത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടാകാമെന്ന് പ്രൊഫസർ സിംഗ് വാദിക്കുന്നു. ആദ്യം, നേരത്തെ ദേശീയ ലോക്ക്ഡൗണിന്റെ ഗുരുതരമായ സാമ്പത്തിക പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാൻ

കേന്ദ്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. രണ്ടാമതായി, പല സംസ്ഥാന-പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളും ആദ്യ ആഘാതത്തിൽ സ്വയം തെളിയിച്ചുവെന്ന വസ്തുതയുടെ അംഗീകാരം. പാൻഡെമിക്കിന്റെ അസമമായ വ്യാപനം കണക്കിലെടുത്ത് പ്രാദേശികമോ പ്രാദേശികമോ ആയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിയന്ത്രണങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, കൂടാതെ പ്രാദേശിക, സംസ്ഥാന അധികാരികൾ പ്രാദേശിക ഉത്തരവുകൾ നന്നായി നടപ്പിലാക്കുന്നു.

ദ്വിതീയ ഗവേഷണത്തെയും സ്വന്തം വിശകലനത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി, പ്രൊഫ. സിംഗ് നിഗമനം ചെയ്യുന്നു, "സാർവത്രികമോ വലിയതോ ആയ ക്രമരഹിതമായ പരിശോധന, കേസുകളുടെ ഏകീകൃത റിപ്പോർട്ടിംഗും ചികിത്സയും, മാസ്ക് ധരിക്കുന്നത് എന്നിവയുടെ അഭാവത്തിൽ വ്യാപനത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ അറിവിന്റെ അഭാവം. സാമൂഹിക അകലം, അല്ലെങ്കിൽ മൊബിലിറ്റി നിയന്ത്രണങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്ന്, 2020 ന്റെ അവസാനത്തിൽ കേന്ദ്രീകരണവും വികേന്ദ്രീകരണവും തമ്മിലുള്ള സന്തുലിതാവസ്ഥയുടെ പൊതുവായ വിലയിരുത്തൽ നടത്തുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടാക്കുന്നു. 'സംസ്ഥാന പ്രാദേശിക ബ്യൂറോക്രസികളും ഉപരാഷ്ട്ര തലത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന നിർവ്വഹണ വിഭാഗമാണെന്നും നയരൂപീകരണത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളും പലപ്പോഴും ഈ ഉപരാഷ്ട്ര തലങ്ങളിലേക്ക് വിടാമെന്നും അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

കേരളം പോലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രാദേശിക തലത്തിൽ കൂടുതൽ വികേന്ദ്രീകരണമുണ്ട്, അതിനാൽ നഗരങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും ഗ്രാമീണ അധികാരപരിധിയിലും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് പ്രാദേശിക ഉദ്യോഗസ്ഥരും ഉചിതമായ വൈദഗ്ധ്യവും അധികാരവും ഉണ്ട്, എന്നാൽ സംസ്ഥാന-പ്രാദേശിക ഉദ്യോഗസ്ഥരും രാഷ്ട്രീയക്കാരും തമ്മിലുള്ള സഹകരണമാണ് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രധാനം., പ്രാദേശിക ഭരണ ഘടനകളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ എന്തായാലും സംഭവിച്ചത് നേരെ തിരിച്ചാണ്. പല സംസ്ഥാന, നഗര, ഗ്രാമീണ പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ പോലും പകർച്ചവ്യാധി നിയന്ത്രിക്കാൻ വീരോചിതമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി, കോൺടാക്റ്റ് ട്രെയ്സിംഗ്, ലോക്കൽ ലോക്ക്ഡൗണുകൾ, ടെസ്റ്റിംഗ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ നടപടികളും കൈകൊണ്ട് ആത്യന്തികമായ പ്രാധാന്യമുള്ളത് വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഏകോപനത്തിന്റെയും എണ്ണമറ്റ വിശദാംശങ്ങളാണ്. സർക്കാരിന്റെ വിവിധ തലങ്ങൾ. മഹാമാരിയുടെ ആദ്യഘട്ട ത്തിൽ കേന്ദ്രസർക്കാർ ചെയ്തത് ദേശീയതലത്തിൽ പ്രയോജനമുള്ള കേന്ദ്രത്തിന് കൈകാര്യ ചെയ്യുന്നതിന് എളുപ്പം സാധിക്കുന്നതും അടിയന്തിരആകേണ്ട സംരക്ഷണ പരിപാടികളിൽ ശ്രദ്ധ ഊന്നകയുമായിരുന്നു എന്നാണ് പഠനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പി പി ഇ ഉപകരണങ്ങൾ, മരുന്ന് വിതരണം, വാക്സിൻ ഉത്പാദനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൽ എന്നിവയും ഇതിൽപ്പെടും എന്നാൽ, വിശദമായ തുടർനടപടികൾ ആവശ്യമായ സംസ്ഥാനപങ്കാളിത്തം കൂടി ആവശ്യ മായ മേഖലകളിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന പ്രവണതയാണ് കണ്ടത്.